

[Evald Christensen.]

for at skulle levere en trediedel eller mere af den i skatter for bagefter at få penge tilbage igen i form af understøttelse og hjælp af forskellig art. Tilbage får arbejderen dem jo ikke, for en meget væsentlig del af det, han har givet i skat, er gået fra til administrationsomkostninger og på anden vis. Der er intet, retsforbundet hellere vil, end at arbejderen skal beholde sit fulde arbejdsudbytte til eget forbrug. Der er intet, vi er mere sikre på, end at når dette går i opfyldelse, så kan han klare sig — ikke med nød og næppe, men godt og vel. Hvem skulle ellers kunne det? Det er jo en mærkelig tanke, at en dygtig og villig arbejder skal have hjælp for at skaffe sig det nødvendige. Ja, egentlig synes jeg, det er en hån mod vore arbejdere, at de stadig skal have hjælp og understøttelse for at eksistere. Vi skal jo nu snart have en ændret grundlov. Lad os i denne få ejendomsretten ordnet således, at enhver får lov til at beholde sit — samfundet sit og den enkelte sit —, så skal vi få at se, at arbejderne kan klare sig, når de da er raske og arbejdsdygtige.

Men som sagt, vi støtter dette lovforslag, fordi vi mener, at arbejderne ikke blot retsligt har krav på, hvad de ved dette lovforslags ophøjelse til lov vil få, men mere til.

Socialministeren (Strøm): Allererst vil jeg gerne takke samtlige ærede ordførere, der har givet tilslutning til lovforslaget. Jeg havde inderligt håbet, at jeg kunne have takket samtlige ærede ordførere, men desværre forstod jeg på venstres ordfører, det ærede medlem hr. Sønderup, at venstre ikke vil være med. Det ærede medlem hr. Sønderup mente, at lovforslaget var et typisk stykke socialistisk kommunistforkrækkelse, eller hvordan det ærede medlem nu udtrykte sig, og det ærede medlem hr. Alfred Jensen ville give det udseende af, at det var bevægelsen blandt de arbejdsløse rundt om i landet, der havde bevirket, at jeg var kommet på den tanke at fremsætte dette forslag om brændselshjælp. Men ingen af delene er tilfældet. Jeg tror nok at kunne sige, at jeg i den periode, hvor jeg har siddet i mit embede, er fremkommet med lovforslagene i den rækkefølge, hvori det efter min mening var saglig begrundet at løse de pågældende sociale problemer. Altså hverken det ærede medlem hr. Sønderups eller det ærede medlem hr. Alfred Jensens formodninger om lovforslagets fremsættelse holder stik.

Allerede før jeg overtog arbejdsløshedslovgivningen, havde jeg samtaler med den

daværende arbejdsminister om spørgsmålet brændselshjælp, idet han havde overvejelser i gang om at foreslå en sådan hjælp, og efter at socialministeriet overtog arbejdsløshedsforsikringen den 1. december, har jeg ført forskellige forhandlinger, også med arbejdsløshedskasserne, således som jeg også gjorde det høje ting opmærksom på, da vi havde ændringerne til arbejdsløshedsloven til første behandling. Det er altså disse overvejelser og forhandlinger om at give de arbejdsløse en håndsrækning, der danner baggrunden for det foreliggende lovforslag, som jeg håber inden længe at kunne få den høje rigsdag til at vedtage.

Det ærede medlem hr. Boeck-Hansen omtalte, at der jo også kunne være folk udenfor de arbejdsløses rækker, som havde brændselshjælp behov. Det skal jeg ikke benægte, men der er jo også muligheder for de sociale udvalg til her at række en hjælpende hånd. Jeg forstod på det ærede medlem hr. Boeck-Hansen, at det var pensionisternes forhold han tænkte på. Vi har jo ved en tidligere lejlighed diskuteret de problemer, og da sagde jeg, at jeg skulle henlede den højtærede finansministers opmærksomhed på spørgsmålet, hvilket jeg også gjorde dengang, og jeg skal gerne gøre det en gang til. Jeg forstår, at det eventuelt at henvise pensionisterne til de sociale udvalg, hvis de er i trang for hjælp, ikke ligefrem er det, det ærede medlem ønsker af mig. Men jeg skal som sagt henlede finansministerens opmærksomhed på spørgsmålet.

Dernæst spørger det ærede medlem hr. Boeck-Hansen, om der ikke eventuelt kunne være fare for misbrug af en lovgivning som denne. Jeg vil gerne ligesom det ærede medlem hr. Boeck-Hansen understrege, at misbrug af sociale love er de sociale loves største fjende. Jeg vil gerne sige, hvad jeg ved tidligere lejligheder har sagt, at jeg for mit vedkommende ikke tolererer misbrug, og det tror jeg heller ikke nogen indenfor arbejdernes rækker gør. Vi vil derfor på alle felter medvirke til at hindre, at der finder misbrug sted.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh spurgte, om vi nu havde fundet det helt rigtige beløb med de 60 og de 40 kr. Som der står i bemærkningerne til lovforslaget, er de retningslinier, som vi følger i dette lovforslag, de samme, som ved tidligere lovgivning om brændselshjælp er blevet enstemmigt vedtaget både i folketing og i landsting, dog således at beløbene i dette lovforslag er sat op i forhold til de stigninger i brændselspriserne, der er sket siden. Jeg har altså fulgt de retningslinier, som vi ved tidligere